

CONSEIL DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

SESSION ORDINAIRE 1991-1992

14 OCTOBRE 1992

PROPOSITION DE MODIFICATION DU REGLEMENT

(déposée par M. de LOBKOWICZ)

DEVELOPPEMENTS

L'article 88.3 du règlement du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale dispose que «Les réponses d'un membre de l'Exécutif, du Collège réuni ou d'un Secrétaire d'Etat régional aux questions ne font l'objet d'aucune réplique ni discussion».

Cette disposition consacre l'une des différences fondamentales entre l'interpellation et la question.

Elle trouve sa justification dans la différence d'importance du sujet traité et dans le souci de ne pas encombrer les séances du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale par de longs débats sur des sujets pas toujours essentiels.

La pratique nous apprend que ce principe trouve beaucoup moins sa justification pour les questions inscrites à l'ordre du jour ou renvoyées en commission.

En effet, une réunion de commission est souvent convoquée avec pour seul ordre du jour une question orale avec ce que cela implique comme frais de personnel et comme coût en temps pour les membres du Conseil présents.

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE RAAD

GEWONE ZITTING 1991-1992

14 OKTOBER 1992

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT

(ingediend door de heer de LOBKOWICZ)

TOELICHTING

Artikel 88.3 van het Reglement van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad bepaalt: «Op het antwoord van een lid van de Executieve, van het Verenigd College of van een Gewestelijke Staatssecretaris op de vragen kan geen reплик of bespreking volgen».

Deze bepaling bevestigt één van de fundamentele verschillen tussen interpellatie en vraag.

Zij is verantwoord omdat de behandelde onderwerpen niet alle even belangrijk zijn en omdat men de vergaderingen van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad niet wil overbelasten door lange debatten over niet altijd essentiële onderwerpen.

Uit de praktijk leren we dat dit principe veel minder hard te maken is voor de vragen die op de agenda worden ingeschreven of die naar de commissies worden verwezen.

Een commissie komt inderdaad dikwijls samen alleen maar om een mondelinge vraag te behandelen. Dit brengt heel wat personeelskosten met zich en neemt heel wat van de tijd van de aanwezige Raadsleden in beslag.

L'impossibilité d'ouvrir un débat après le prononcé de la question et de la réponse a quelque chose de frustrant pour l'interpellateur, le membre de l'Exécutif et pour le membre du Conseil. Ceci d'autant plus que les présidents de commission ont pris, hélas, la décision d'appliquer l'article incriminé à la lettre.

La présente proposition a pour but de remédier à cette situation.

Stéphane de LOBKOWICZ

PROPOSITION DE MODIFICATION DU REGLEMENT

Article unique

L'article 88, point 3, est complété par les mots:

«si ce n'est en commission où les questions sont considérées comme des interpellations quant aux débats qu'elles peuvent susciter».

Bruxelles, 1er septembre 1992

Stéphane de LOBKOWICZ

De onmogelijkheid om een debat te beginnen nadat de vraag werd gesteld en het antwoord gegeven, heeft iets frustrerend voor de interpellant, het lid van de Executieve of het lid van de Raad. Dit des te meer daar de commissievoorzitters helaas hebben besloten zich letterlijk aan dit artikel te houden.

Dit voorstel is bedoeld om deze toestand te verbeteren.

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT

Enig artikel

In artikel 88, cijfer 3, wordt door de volgende woorden vervolledigd:

«, tenzij in de commissies, waar de vragen, door debatten die kunnen volgen, als interpellaties worden beschouwd».

Brussel, 1 september 1992